

Nr 243.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående understöd åt vissa småskolläraryänkor; given Stockholms slott den 22 mars 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

dels att en var av småskolläraryänkorna Kristina Katarina Andersson i Öster-Lövsta församling, Amanda Matilda Blomkvist i Hinneryds församling, Anna Ekman i Envikens församling, Margta Ögren i Hamråde församling, Gertrud Bengtsson i Hofterups församling, Josefina Karolina Johansson i Torsby församling och Karolina Asklöf i Frödinge församling må från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 300 kronor,

dels att understödet må, under i övrigt enahanda villkor, förhöjas med 50 procent för en var av ifrågavarande änkor, som styrker sig äga försörjningsplikt mot ett eller flera egna äkta barn, som icke fyllt 18 år,

dels ock att, för den händelse någon av sistnämnda änkor skulle avlida utan att hava trätt i nytt gifte och vid sitt frånfalle efterlämna äkta barn, som icke uppnått 18 års ålder, understöd må utgå till barnen, tills de fyllt 18 år, med belopp av 150 kronor för ett, 300 kronor för två samt 450 kronor för tre eller flera barn.

De till ärendet hörande handlingarna skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Värner Rydén.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 mars 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Rydén anförde:

Understöd
åt sex små-
skolläraryr-
änkor.

I särskilda skrivelser till Kungl. Maj:t hava småskolläraryränkorna Kristina Katarina Andersson i Öster-Lövsta församling, Amanda Matilda Blomkvist i Hinneryds församling, Anna Ekman i Envikens församling, Margta Ögren i Hamrånge församling och Gertrud Bengtsson i Hofterups församling anhållit om understöd. Därjämte hava småskolläraryränkorna Josefina Karolina Johansson i Torsby församling och Karolina Asklöf i Frödinge församling i särskilda av folkskolöverstyrelsen till Kungl. Maj:t överlämnade ansökningar likaledes hemställt om understöd.

Innan jag närmare yttrar mig om nu nämnda ansökningar, torde jag böra erinra om en liknande framställning, som prövades och avgjordes av 1917 års riksdag.

Med anledning av underdånig ansökan föreslog Kungl. Maj:t i proposition till riksdagen den 23 april 1917, nr 270, att riksdagen måtte medgiva, att småskolläraren Johan Severin Peterssons änka Thilda Petersson

mätte från och med den 1 januari 1917 under sin återstående livstid, så länge hon förbleve ogift, å allmänna indragningsstaten uppbara ett årligt understöd av 300 kronor.

I sitt yttrande till statsrådsprotokollet i detta ärende lämnade föredragande departementschefen en utförlig redogörelse dels angående det särskilda fall, som givit anledning till propositionen, dels rörande frågan om småskollärarypersonalens änke- och pupillpensionering i dess helhet. Av denna redogörelse torde vid prövning av nu föreliggande ansökningar följande böra uppmärksammas.

Sedan riksdagen år 1875 anvisat medel till inrättande av en pensionsanstalt för folkskollärares änkor och barn, utfärdades samma år reglemente för folkskollärares änke- och pupillkassa, vilken trädde i verksamhet från och med år 1876. Någon motsvarande pensionsrätt hade däremot icke varit medgiven för änkor och barn efter avlidna småskollärare. Fråga om beviljande av dylik pension i särskilt fall hade dock varit föremål för riksdagens prövning.

I en vid 1911 års riksdag väckt motion hade föreslagits, att riksdagen måtte bevilja dels ett årligt bidrag av 300 kronor till ovannämnda änka Thilda Petersson, att utgå så länge hon levde ogift, dels ock till Peterssons två minderåriga döttrar vardera ett årligt understöd av 100 kronor, intill dess de fyllt 18 år. Motionären hade styrkt, bland annat, att småskolläraren Petersson hade varit anställd såsom lärare inom Södra Hestra församling i Jönköpings län under 34 år, då han år 1910 avled.

Motionen avslogs av riksdagen, i andra kammaren dock efter votering, varvid 73 röster tillföll ett under överläggningen i frågan framställt yrkande, att ett årligt understöd av 240 kronor mätte åt änkan Petersson beviljas.

Hos Kungl. Maj:t hade änkan Petersson sedermera, under åberopande av de vid ärendets behandling i riksdagen till förmån för understöds beviljande anförda skäl samt med förmålan, att hon vore i saknad av existensmedel, anhållit, att Kungl. Maj:t mätte åt henne och hennes omyndiga barn utverka pension med de i förberörda motion angivna belopp eller med de belopp, som kunde prövas skäliga.

Infordrat utlåtande i ärendet hade avgivits av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Jönköpings län, som hört Södra Hestra församling och dess kyrkoherde samt vederbörande länsman och kronofogde. Församlingen och dess kyrkoherde samt länsmanen och kronofogden hade tillstyrkt bifall till framställningen. Kungl. Maj:ts befallningshavande hade förklarat sig allenast kunna vitsorda, att familjen befunno sig i behövande omständigheter.

Över ifrågavarande ansökning hade Kungl. Maj:t vidare infordrat underdåniga utlåtanden bland annat från statskontoret och den av Kungl. Maj:t år 1912 tillsatta lärarlönenämnden.

Statskontoret hade ansett billigt, med hänsyn till föreliggande ömmande omständigheter, att något årligt understöd av statsmedel bereddes änkan Petersson, och förordade fördenskull åt henne en pension av 200 kronor att utgå från allmänna indragningsstaten.

Med en den 18 december 1915 dagtecknad skrivelse hade lärarlönenämnden till Kungl. Maj:t överlämnat sitt betänkande angående änke- och pupillpensionering för viss lärarpersonal. I denna skrivelse hade nämnden omförmält, att den sett sig för-anlåten upptaga till utredning även frågan om småskollärarypersonalens änke- och pu-

pillpensionering samt att betänkandet utgjorde jämväl nämndens yttrande rörande änkan Peterssens ansökning. Nämndens utredning hade utmynnat i ett förslag till författning angående pensionering av änkor och barn efter avlidna småskollärare.

Detta förslag innebure väsentligen, att delaktighet av den ifrågasatta pensionsrätten skulle, utan särskilda avgifter, tillkomma icke blott änka och barn efter manlig lärare utan även barn efter lärarinna, som vore änka. Änkepensionerna skulle utgå med 30 procent av den för den avlidne läraren lagstadgade kontanta avlöningen i högsta lönegraden, men i övrigt efter samma grunder, som gällde för folkskolläraernas änke- och pupillkassa.

Yttranden över nämndens betänkande hade på grund av remiss avgivits av flera myndigheter, bland andra folkskolöverstyrelsen, som i sitt utlåtande den 30 november 1916 starkt betonat ifrågavarande pensionerings behövlighet och framhållit som lämplig en provisorisk lösning, som icke föregrepe ett framtida definitivt ordnande av frågan.

Statskontoret hade i yttrande över betänkandet framhållit, att den föreliggande frågan borde definitivt lösas först i samband med prövning av lärarlönenämndens förslag till fullständig löne- och pensionsreglering för småskollärare. I de säkerligen icke många fall, vilka, innan frågan finge sitt definitiva avgörande, kunde påkalla understöd från det allmännas sida till efterlevande efter avliden delägare i småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt, hade det syntts statskontoret, att särskild framställning lämpligen borde göras vid varje tillfälle.

Föredragande departementschefen gav därefter uttryck åt sin uppfattning, att lösningen av frågan om änke- och pupillpensionering för småskollärarypersonalen i dess helhet borde tills vidare anstå och att änkan Peterssens föreliggande ansökning borde prövas för sig, liksom även andra framställningar av liknande natur, intill dess nämnda fråga fått sin definitiva lösning.

Rörande då förevarande ansökning anfördes, bland annat, att änkan Peterssens båda barn, för vilka understöd år 1911 ifrågasatts, överskridit 18 års ålder och att understöd för dem dämera icke borde ifrågakomma, men att understöd däremot torde tilldelas änkan Petersson, som styrkt sig fortfarande leva ogift och befinna sig i behövande omständigheter.

För det föreliggande fallet syntes lämpligast att, oberoende av då utgående eller föreslagen avlöning för småskollärarypersonalen, söka finna ett understödsbelopp, som kunde anses något så när motsvara understödets ändamål. Detta belopp syntes lämpligen kunna bestämmas till 300 kronor och borde i sin helhet utgå från allmänna indragningsstaten samt tillkomma änkan Petersson från och med den 1 januari 1917 under hennes återstående livstid, så länge hon förbleve ogift.

Riksdagen, som i samband med ovannämnda proposition förehaft till behandling en i ärendet väckt motion, ansåg, i likhet med Kungl. Maj:t, att frågan om änke- och pupillpensioneringen för småskollärarypersonalen i dess helhet borde lösas i dess naturliga sammanhang med det väntade förslaget till fullständig löne- och pensionsreglering för småskollärare och att frågan om understöd åt änkan Petersson borde bedömas fristående. Därvid fann riksdagen, som icke genom sitt beslut ville anses hava föregripit det slutliga resultatet av utredningen rörande frågan om pensionering av småskollärares efterlevande, att understöd till änkan Petersson borde utgå med något högre belopp, än vad Kungl. Maj:t föreslagit, och bestämde understödet till 400 kronor årligen.

Jag övergår härefter till de nu föreliggande ansökningarna.

Av dessa ansökningar jämte vid desamma fogade intyg och övriga handlingar inhämtas följande uppgifter beträffande de sökande:

Kristina Katarina Andersson, född Wennberg, är änka efter småskolläraren Anders Andersson, är 67 år gammal samt lever ogift. Anders Andersson, som under 37 år, väl vitsordad, tjänstgjort vid mindre folkskola i Öster-Lövsta församling, erhöll avsked med utgången av år 1905 med rätt till helt understöd från småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt samt avled år 1914. Av skoldistriktet åtnjuter änkan Andersson ett årligt understöd av 150 kronor jämte bostad, dock utan vedbrand. Enligt intyg av kommunalnämndens ordförande har hon i övrigt ingen fast inkomst och ej heller någon förmögenhet, vilket ock vitsordats av vederbörande länsman och kronofogde.

Amanda Matilda Blomkvist, född Fredlund, är änka efter småskolläraren Johan Blomkvist, är 53 år samt lever ogift. John Blomkvist hade vid sin död år 1916 tjänstgjort mer än 35 år såsom småskollärare i Hinnerys församling, vilken tjänstgöring väl vitsordats av såväl vederbörande skolråds ordförande som folkskolinspektör. Med sin efterlevande maka hade Blomkvist fem barn, av vilka sonen Patrik Robert Verner, född den 27 november 1900, ännu är minderårig. Med avseende å stärbhusets ställning har vederbörande kronofogde meddelat, att enligt bouppteckning, upprättad den 27 juni 1916, boet visade en behållning av 940 kronor 98 öre. Enligt intyg av vederbörande kyrkoherde äro de äldre barnen klena och sjukliga och synas icke nämnvärt kunna bidraga till familjens underhåll, varför densamma befinner sig i mycket torftiga omständigheter.

Anna Ekman, född Jansdotter, är änka efter småskolläraren Hans Ekman, är 64 år gammal samt lever ogift. Hans Ekman, som i nämnda egenskap tjänstgjort i Envikens församling omkring 21 år, avled år 1904. Sedan mannens frånfälle har änkan måst försörja sig själv men är nu enligt intyg av vederbörande kyrkoherde och kommunalnämndsordförande på grund av sin ålder och till följd av genom olycksfall försvagad hälsa oförmögen härtill samt, då hon saknar tillräckliga medel för sin utkomst, beroende av andra.

Margta Ögren, född Sjölander, är änka efter småskolläraren Johan Adolf Ögren, är 34 år samt lever ogift. Johan Adolf Ögren, som tjänstgjort såsom lärare vid mindre folkskola i Hamrånge församling under 11 år, avled år 1911. Med sin efterlevande maka hade han fyra barn, samtliga ännu minderåriga. nämligen sonen Adolf Einar, född den 13 augusti 1905, sonen Gösta Emanuel, född den 9 november 1906, dottern Tea Helena, född den 23 mars 1909, och sonen Johan Adolf, född den 14 januari 1911. Skolrådet i ovannämnda församling har lämnat sitt varmaste förord till ansökningen med betygande, att änkefru Ögren är i största behov av det understöd, henne sålunda kan varda förunnat».

Gertrud Bengtsson, född Hansson, är änka efter småskolläraren Anders Bengtsson, är 70 år samt lever ogift. Anders Bengtsson, som tjänstgjort såsom småskollärare i Hofterups församling under 33 år, avled år 1911. Enligt intyg av församlingens kyrkoherde åtnjuter änkan Bengtsson icke något understöd vare sig av någon änkekassa eller av kommunen samt är medellös.

Josefina Karolina Johansson, född Kristiansdotter, är änka efter småskolläraren Andreas Johansson, är 66 år samt lever ogift. Andreas Johansson, som väl vitsordad tjänstgjort såsom småskollärare i Torsby församling under 19 år, avled år 1917. Med

sin efterlevande maka hade han fyra barn, två söner och två döttrar, vilka samtliga överskridit 18 års ålder. Enligt ansökningen bifogat intyg befinner sig änkan Johansson i särdeles behövande omständigheter, och äro de två döttrarna, av vilka den ena är sjuklig, oförsörjda.

Karolina Asklöf, född Eriksdotter, är änka efter småskolläraren Karl Birgeron Asklöf, är 79 år gammal samt lever ogift. Karl Birgeron Asklöf, som tjänstgjort såsom småskollärare i Frödinge församling under 29 år, erhöll avsked med utgången av år 1901 med rätt till understöd från småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt samt avled år 1910. Änkan Asklöf är utfattig. Hon är bosatt hos en son, vilken visserligen är ägare av en mindre hemmansdel inom Frödinge församling men dock befinner sig i små omständigheter. Från sina fyra övriga barn kan hon icke erhålla någon hjälp.

På grund av remiss hava utlåtanden avgivits 1) rörande Kristina Karolina Anderssons ansökning den 27 december 1917 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Uppsala län, som hört vederbörande kronofogde och länsman, 2) beträffande Amanda Matilda Blomkvists ansökning den 22 september 1917 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Kronobergs län, som hört vederbörande folkskolinspektör och inhämtat vissa uppgifter av kronofogden i orten samt pensionsnämndens ordförande i Hinneryds socken, 3) angående Anna Ekmans ansökning den 14 december 1917 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Kopparbergs län, som hört vederbörande folkskolinspektör, 4) i fråga om Margta Ögrens ansökning den 30 oktober 1917 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Gävleborgs län, som hört vederbörande folkskolinspektör, 5) i fråga om Gertrud Bengtssons ansökning den 21 januari 1918 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län, 6) med avseende på Josefina Karolina Johanssons ansökning den 31 december 1917 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Göteborgs och Bohus län, som hört vederbörande länsman, 7) angående Karolina Asklöfs ansökning den 2 mars 1918 av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Kalmar län, som hört vederbörande folkskolinspektör. Samtliga de hörda myndigheterna hava tillstyrkt bifall till respektive ansökningar utom Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län, som visserligen funnit Gertrud Bengtssons behov av understöd vara till fullo styrkt men ifrågasatt, huruvida detta förhållande borde utgöra tillräcklig anledning för staten att bliva understödsgivare och om icke kommunen snarare borde träda emellan.

Vidare har folkskolöverstyrelsen den 24 januari 1918 avgivit infortrat utlåtande över de sex förstnämnda ansökningarna och den 7 mars 1918 över den sjunde. Med hänvisning till vad som förekommit vid behandlingen av änkan Thilda Peterssons ansökning om understöd hemställer överstyrelsen om förslag till riksdagen angående ett årligt understöd av 400 kronor åt en var av förutnämnda småskollärarynkor samt en förhöjning

av detta understöd med 50 procent för en var av sagda änkor, som styrker sig äga försörjningsplikt mot ett eller flera egna barn, som ej fyllt 18 år. Beträffande understödet åt dem av sökandena, som hava egna barn under 18 års ålder, yttrar överstyrelsen:

Av de änkor, vilkas ansökningar om understöd nu föreligga, hava Amanda Matilda Blomkvist och Margta Ögren styrkt sig äga försörjningsplikt mot egna barn, som ännu ej uppnått 18 års ålder. Säsom folkskolöverstyrelsen i sitt förut nämnda utlatande den 30 november 1916 framhållit, synes det överstyrelsen rimligt, att änka, som har oförsörjda barn att underhålla, tillerkännes högre understöd än änka, som har att sörja allenast för sig själv. Då något förslag från Kungl. Maj:ts sida eller något beslut av riksdagen i fråga om understöd för minderåriga barn efter småskollärare hittills icke förekommit, torde det vara lämpligast att — säsom skett vid bestämmande av understödsbeloppet åt änkan Thilda Petersson — söka finna ett belopp, som kan anses något så när motsvara understödets ändamål, utan att det slutliga resultatet av utredningen angående småskollärarpersonalens familjepensionering därigenom må anses hava föregripits.

I det avseende, varom här fråga, torde böra beaktas bestämmelserna i reglementet för folkskolläraarnas änke- och pupillkassa. Nämnda reglemente föreskriver, att pension för delägaras änka med ett eller flera barn, som ej fyllt 18 år, förhöjes med halyparten eller med 50 procent. Det synes överstyrelsen skäligt, att även änka efter småskollärare med barn under fyllda 18 år tillerkännes ett årligt understöd, som med 50 procent överstiger det belopp, som skulle hava beviljats henne, därest hon icke haft försörjningsplikt mot egna minderåriga barn.

Slutligen har direktionen över småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt den 15 mars 1918 avgivit infortrat utlåtande över samtliga ifrågavarande ansökningar och därvid anfört bland annat:

Beträffande nu föreliggande ärende får direktionen vitsorda, att en var av småskollärarna Anders Andersson i Öster-Lövsta, Anders Bengtsson i Hofterup och Karl Birgeron Asklöf i Frödinge vid sitt frånfälle var i åtnjutande av helt understöd från småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt med 200 kronor för dem var. Småskollärarna John Blomkvist i Hinneryd, Hans Ekman i Enviken, Johan Adolf Ögren i Hamrånge och Andreas Johansson i Torsby avledo däremot under tjänstanställning, alla, med undantag av Blomkvist, efter kortare tids tjänstgöring än 30 år.

Vad understödsfragan augär får direktionen förklara sig finna billigt, att åt ifrågavarande änkor beredes något understöd. Beträffande beloppet av detta understöd synes det ligga nära till hands att erinra om det förhållande, att för folkskolläraryänkor, vilkas pensioner från folkskolläraarnas änke- och pupillkassa understiga 300 kronor, genom statens mellankomst beretts möjlighet att erhålla understöd till sådant belopp, att understödet jämte pensionen tillsammans uppgår till 300 kronor. Det torde med hänsyn härtill saknas anledning att för småskolläraryänkor ifrågasätta understöd till belopp överstigande 300 kronor. Den omständigheten, att 1917 års riksdag i ett särskilt fall tilldelat en småskolläraryänka ett högre understöd, lär för övrigt så mycket mindre få anses bindande för framtida fall, som riksdagen därvid uttryckligen förklarar sig icke hava velat genom sitt beslut anses hava föregripit det slutliga resultatet av pågående utredning rörande frågan om pensionering av småskollärares efter-

levande. Det torde ock i detta sammanhang förtjäna omnämnas, hurusom 1917 års riksdag i anledning av väckt motion (II:36) tilldelat en folkskolläraränka Karna Nilsson, vilkens man ej varit delägare i änke- och pupillkassan, en årlig pension från allmänna indragningsstaten å allenast 200 kronor. Däremot är från direktionens sida intet att erinra mot det i ärendet framställda förslag, att understöd tilldelas efter de i gällande reglemente för folkskollärarnas änke- och pupillkassa stadgade grunder och alltså, därest och så länge jämte änka leva ett eller flera barn i ålder under 18 år, i sådant fall höjes med halvparten eller 50 procent av ensam änkas understöd.

Departement-
schefen.

Såväl Kungl. Maj:t som riksdagen hava funnit frågan om småskolekårens änke- och pupillpensionering icke böra i sin helhet upptagas till prövning förrän i samband med frågan om en definitiv löne- och pensionsreglering för nämnda kår. I det vid statsverkspropositionen till innevarande års riksdag fogade utdrag av protokollet över ecklesiastik-ärenden den 14 januari 1918, punkten 177, uttalade jag en förhoppning, att proposition skulle kunna avlåtas till årets riksdag angående ny löne- och pensionsreglering för, bland andra, småskolans lärarpersonal, vilken förhoppning infriats genom det beslut, Kungl. Maj:t nyss fattat i detta avseende. Frågan om änke- och pupillpensionering för nämnda lärarpersonal föreligger däremot icke i det skick, att den kan på samma gång föreläggas riksdagen. Under sådana omständigheter synes mig de nu föreliggande ansökningarna böra behandlas på samma sätt som änkan Thilda Peterssons ansökning under år 1917.

Jag anser således, att framställning bör göras till riksdagen om ett årligt understöd från allmänna indragningsstaten till var och en av de i det föregående omförmälda småskolläraränkor, som nu anhållit om sådant. Med hänsyn till vad direktionen över småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt anfört anser jag mig icke — detta framför allt till förekommande av att en framtida pensionsreglering föregripes — böra ifrågasätta högre understöd än 300 kronor för var och en av ifrågavarande änkor. I likhet med folkskolöverstyrelsen anser jag dock med billighet överensstämmande, att de av sökandena, som hava att försörja egna äkta barn under 18 års ålder, erhålla en förhöjning av understödet med 50 procent. Därav synes ock böra följä, att för den händelse någon av sistnämnda sökande skulle avlida utan att hava trätt i nytt gifte och efterlämna äkta barn under 18 års ålder, understöd må utgå till barnen, tills de fyllt 18 år, därvid de grunder, som i dylikt fall gälla beträffande barn efter avliden änka, som tillhört folkskollärarnas änke- och pupillkassa, lämpligen torde böra tillämpas. Understödet skulle då bliva åt 1 barn 150 kronor, åt 2 barn 300 kronor samt åt 3 eller flera barn 450 kronor. Understödet torde böra utgå från och med den 1 januari 1918.

Jag hemställer således, att Eders Kungl. Maj:t tacktes föreslå riksdagen medgiva,

dels att en var av småskollärarynkorna Kristina Katarina Andersson i Öster-Lövsta församling, Amanda Matilda Blomkvist i Hinneryds församling, Anna Ekman i Envikens församling, Margta Ögren i Hamrånge församling, Gertrud Bengtsson i Hofterups församling, Josefina Karolina Johansson i Torsby församling och Karolina Asklöf i Frödinge församling må från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 300 kronor,

dels att understödet må, under i övrigt enahanda villkor, förhöjas med 50 procent för en var av ifrågasvarande änkor, som styrker sig äga försörjningsplikt mot ett eller flera egna äkta barn, som icke fyllt 18 år,

dels ock att, för den händelse någon av sistnämnda änkor skulle avlida utan att hava trätt i nytt gifte och vid sitt frånfalle efterlämna äkta barn, som icke uppnått 18 års ålder, understöd må utgå åt barnen, tills de fyllt 18 år, med belopp av 150 kronor för ett, 300 kronor för två samt 450 kronor för tre eller flera barn.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan biföll Hans Maj:t Konungen, och skulle proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gustaf Florén.